

Úrangyala imádság

Ferenc pápa beszéde (a megszentelt élet napján)

Szent Péter tér
2014. február 2. (vasárnap)

Kedves Testvérek, jó napot kívánok!

Mindnyájan áztok ott a téren, de bátrak vagytok!

Ma Jézus templomban való bemutatását ünnepeljük. Ezzel az ünneppel egybeesik a megszentelt élet napja, amely tudatosítja bennünk, hogy mennyire fontosak az egyház számára mindazok, akik igent mondtak arra hivatásra, hogy közelről, az evangéliumi tanácsok útján kövessék Jézust.

A mai evangélium beszámol arról, hogy negyven nappal Jézus születése után Mária és József elvitték a gyermeket a templomba, hogy felajánlják és Istennek szenteljék, miként azt a zsidó törvény előírja. Ez az evangéliumi jelenet annak is ikonja, ahogyan egész életüket odaadják azok, akik Isten ajándéka folytán magukra vállalják a szűz, szegény és engedelmes Jézus sajátos vonásait.

Ez az Istennek való önfelajánlás azonban minden keresztényre vonatkozik, hiszen a keresztség által mindnyájan Istennek vagyunk szentelve. Mindnyájan arra kaptunk meghívást, hogy Jézushoz hasonlóan és Jézussal együtt felajánljuk magunkat az Atyának, mi is nagylelkűen odaajándékozunk életünket a családban, a munkahelyen, az egyház szolgálatában, az irgalmasság cselekedeteiben. Ugyanakkor különleges módon élük meg ezt az Istennek szenteltséget a szerzetesek, a monasztikus szerzetesek, a megszentelt világiak, akik a fogadalmak vállalásával teljes és kizárólagos módon Istenhez tartoznak. Ez az Úrhoz való tartozás lehetővé teszi, hogy mindazok, akik azt hitelesen megélik, különleges módon tegyenek tanúságot Isten országának evangéliumáról. Mivel egészen Istennek vannak szentelve, teljesen átadják magukat testvéreik szolgálatának, hogy elvigyék Krisztus világosságát oda, ahol legsűrűbb a sötétség, és reményt árasszanak az elkeseredett emberek szívébe.

A megszentelt személyek Isten jelei az élet különböző területein, élesztők, melyek egy igazságosabb és testvériesebb társadalom növekedését szolgálják, és a kicsinyekkel és a szegényekkel való osztozás prófétai tanúságtevői. Így értve és élve, a megszentelt élet úgy áll előttünk, amilyen az valójában: Isten ajándéka, Isten ajándéka az egyháznak, Isten ajándéka az ő népének. Minden megszentelt személy ajándék Isten úton lévő népe számára. Nagy szükség van jelenlétük minden formájára, amelyek megerősítik és megújítják az elkötelezettséget az evangélium hirdetése, a keresztény nevelés, a legnagyobb szükséglet szenvedők

megsegítése és a szemlélődő ima mellett, továbbá a fiatalok, a családok emberi és spirituális képzése, valamint az igazságosság és a béke szolgálata mellett az emberiség családjában.

Gondoljatok bele, mi történne, ha nem lennének szerzetesnővérek a kórházakban, a missziókban vagy az iskolákban!? Képzeljétek el az egyházat szerzetesnővérek nélkül! Nem lehetséges. Ők jelentik azt az ajándékot, azt az élesztőt, amely előbbre viszi Isten népét. Nagyok ezek a nők, akik Istennek szentelik életüket, és továbbadják Jézus üzenetét!

Az egyháznak és a világnak szüksége van erre az Isten szeretetéről és irgalmáról szóló tanúságtételre. A megszentelt személyek, a szerzetesek és szerzetesnők arról tesznek tanúságot, hogy Isten jó és irgalmas. Ezért szükséges, hogy hálásan megbecsüljük a megszentelt élet tapasztalatait és egyre mélyebben megismerjük a különféle karizmákat, lelkiségeket. Imádkozzunk azért, hogy sok fiatal válaszoljon igennel az Úr hívására, hogy egészen neki szenteljék magukat, testvéreik önzetlen szolgálatában, hogy életüket Isten és felebarátaik szolgálatára szenteljék.

Mindezen oknál fogva, ahogyan már kihirdettük, a következő évet különösképpen a megszentelt életnek szenteljük. Már most ajánljuk ezt a kezdeményezést Szűz Mária és Szent József közbenjárásába, akik Jézus szülei lévén az elsők voltak, akiket ő megszentelt, és akik neki szentelték életüket.

(Tózsér Endre SP fordítása)

- © Nyomtatásban való megjelentetéséhez a Gratuitas Szerzetesteológiai Intézet előzetes engedélye szükséges.
- © Libreria Editrice Vaticana, 2014.
- © Tózsér Endre SP, 2014.

